

ninger, der foreligger i Boligkommissionens Betænkning — og som, det gaar jeg ud fra, den højtærede Minister ligesom jeg anser for at være nogenlunde rigtige — jo ikke er skaffet til Veje efter nogen Lovhjemmel. Og der er vist neppe noget Sted under de nuværende Forhold lagt nogen som helst Hindring i Vejen for Fremskaffelsen af de Oplysninger, som man ansaa for fornødne, og som der fra Kommunalbestyrelserne blev rettet Anmodning om til de forskellige Institutioner, der staar til deres Raadighed, og som jo navnlig ikke savnes i en By som København. Jeg har nu for mit Vedkommende den Opfattelse, at de Love, vi her paa Rigsdagen skal give, helst bør imødekomme en virkelig Trang ude i det praktiske Liv. Hvis der i København eller andre Steder er en virkelig Trang til Stede til Boliganvisningskontorer, saa bør der rent kommunalt gøres et Forsøg dermed, og hvis det viser sig, at dette Forsøg har tilstrækkelig Grund under sig, vil det være tidsnok for Lovgivningsmagten at skride til endeligt at lovfæste disse Kontorer. Derved vilde man maaske komme ud over de Vanskeligheder, som der kan se ud til at komme til at foreligge her, og tilvejebringe Mulighed for at skaffe de Oplysninger, som den højtærede Minister har omtalt, i første Række de statistiske. Jeg er tilbøjelig til at tro, at man i alt væsentligt vil kunne tilfredsstille baade den højtærede Ministers Ønske og den Trang, der er til Stede, ved at gaa frem paa den af mig her anviste Maade. Jeg henstiller derfor dette til Overvejelse.

Indenrigsministeren (Rode): De statistiske Oplysninger, som Kommissionen har indhentet, er allesammen Oplysninger om en forhaandenværende Tilstand. Efter at en Vanskelighed er indtraadt, har man ved at raadspørge Kommunerne erfaret, hvorledes denne Tilstand har vist sig i Tal. Det er een Side af Sagen. Men det, som Boligkommissionen ønsker, at Boliganvisningskontorerne skal kunne tilvejebringe Oplysninger om, er Udviklingen fra Uge til Uge, fra Maaned til Maaned, for derigennem navnlig at kunne forudse Tilstanden og for at kunne medvirke til, at Tilstanden ikke forværres eller, hvis en daarlig Tilstand ikke er til Stede, at en saadan da ikke indtræder. Det er en anden Opgave end den, som Boligkommissionen har haft. Hvis jeg har brugt Udtrykket statistiske Oplysninger, har Meningen været en Sta-

tistik af en anden Art end den, som foreligger fra Boligkommissionen. Derfor tror jeg ogsaa, at det er meget ønskeligt at give disse Boliganvisningskontorer den Myndighed, som de kun kan faa, naar de er nedsatte i Henhold til en Lov. Overfor det ærede Medlems Bemærkninger om, at de bør prøves i det praktiske Liv, inden de lovfæstes, vil jeg blot tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at der ikke er Tale om at oprette Anvisningskontorer mod Kommunalbestyrelsernes Villie, men kun i Henhold til deres Ønsker. Kontorerne vil altsaa kun fremstaa der, hvor Kommunalbestyrelsen mener der vil være Brug for dem. Senere vil der kunne blive Lejlighed til at gaa den Vej, man er gaaet ved Arbejdsanvisningskontorerne, skabe disse Kontorer som et Net over hele Landet, hvis man ønsker det. Men her er kun Tale om at skabe dem der, hvor man har Skoen paa og føler, at den trykker.

Jørgen Berthelsen: Bestemmelsen om, at det er overladt den enkelte Kommune, hvorvidt der skal oprettes Anvisningskontor, kender jeg godt. Jeg kender den fra allerførste Færd, og jeg er meget glad ved, at en saadan Bestemmelse findes i alle de Love, tror jeg nok det er, som er blevet forelagt i den sidste Tid. Bestemmelsen fandtes derimod ikke i det første Udkast, som forelaa. Jeg har altsaa ikke overset, at denne Bestemmelse foreligger her, men paa den anden Side er Forholdet noget anderledes, hvis Rigsdagen vedtager en Lov om Boliganvisningskontorer, end hvis man f. Eks. efter de Forhandlinger, der er førte her, siger til Kommunerne: Gør et Forsøg. Jeg vil dog antage, at den højtærede Minister vil sætte Pris paa at faa saadanne Forsøg gjort kommunalt, Forsøg, der kunde danne Grundlag for en senere mere permanent Ordning. Her i København er man vel fuldstændig klar over, at det er rigtigt at oprette et Boliganvisningskontor, men det forekommer mig, at det vilde være heldigst, om det var saaledes, at man ikke paatvang Befolkningen Love, men at man kun gav Love, naar der virkelig havde vist sig Trang dertil ude i Befolkningen. Man hører jo, naar man kommer ud paa Landet, at vi har Love nok, ja, at vi har altfor mange.

Hermed sluttede Forhandlingen.